

141

Lěčneryanosće.

Lěčneryanosće a spodobanje
 Wukrobu a woči wokrewja,
 Hdyž so pórpsnoje, diche ranje
 Přez hony a lěsy přibliža;
 Člowjedstwo a jelačina
 Sparne wočke wolankow.

Stónco kral ze swěćateho stota
 K potnej horšću pruhi wusywa,
 Wocuc zemja! mlode swětle wota,
 Wocuc stwarba, róstna, zelena;
 Hony, doty runiny

Poztož k pysi blyščaty.

W kraj w zelonym a w čichej poli
 Wěelke zórta naničko spěwajo,
 Štož jich raduje a štož jich boli
 Měrnem lěsej powjedajawšo;

Ale njady w njesužny mōž i

Dac swój wopori ranis i.

Wopori suiči reka, krawoni wtožny

I postawacej roscu kwi so.

Škownonik spěwa we lubosći z božny

Wyšć pola žlak za zarnjatko;

Žito, kwětna, rožička

A wša zemja postuska.

Žroče nje so krasni z mocu noweje

Dwój moje spěw tej sobu wocuci;

Možna zemja w dnasi pórpsnowej

W, taj mi we twojej ryanosci,

Wtole ranje, lubožne

Tebje moje młós akwalic' chce.

S.